

„Sinko, otpuštaju ti se grijesi“

Ciljevi:

- Naglasiti ulogu zajedništva i solidarnosti u duhovnom životu.
- Razmišljati o tome kako mi možemo druge približiti Isusu da ih on izliječi.
- Pojasniti i približiti mladima krepost solidarnosti.

Tjek susreta:

Prvo svi sudionici zajedno slušaju tumačenje evanđeoskog ulomka, a zatim se nastavlja rad po grupama.

Ozdravljenje uzetoga (Mk 2, 1-12)

- Meditativno pročitati tekst, a zatim svećenik ili animator voditelj tumače svim sudionicima zajedno.
- Trajanje 30 min.

I pošto nakon nekoliko dana opet uđe u Kafarnaum, pročulo se da je u kući. ²I skupiše se mnogi te više nije bilo mjesta ni pred vratima. On im navješćivaše Riječ. ³I dođu noseći k njemu uzetoga. Nosila ga četvorica. ⁴Budući da ga zbog mnoštva nisu mogli unijeti k njemu, otkriju krov nad mjestom gdje bijaše Isus. Načinivši otvor, spuste postelju na kojoj je uzeti ležao. ⁵Vidjevši njihovu vjeru, kaže Isus uzetome: "Sinko! Otpuštaju ti se grijesi." ⁶Sjedjeli su ondje neki pismoznanci koji počеше mudrovati u sebi: ⁷"Što to ovaj govori? Huli! Ta tko može grijeha otpuštati doli Bog jedini?" ⁸Isus duhom odmah proniknu da tako mudruju u sebi, pa će im: "Što to mudrujete u sebi? ⁹Ta što je lakše? Reći uzetomu: 'Otpuštaju ti se grijesi' ili reći: 'Ustani, uzmi svoju postelju i hodi?' ¹⁰Ali da znate: vlastan je Sin Čovječji na zemlji otpuštati grijeha!" I reče uzetomu: ¹¹"Tebi zapovijedam, ustani, uzmi postelju i pođi kući!" ¹²I on usta, uze odmah postelju i iziđe na očigled svima. Svi su zaneseni slavili Boga govoreći: "Takvo što nikad još ne vidjesmo!"

Tumačenje teksta:

U prethodnoj katehezi razmišljali smo nad evanđeoskim tekstom ozdravljenja slijepca Bartimeja. Sjetimo se kako je Bartimej ozdravio zahvaljujući svojoj upornoj molitvi: „Sine Davidov, Isuse, smiluj mi se!“. Bartimej je bio taj koji je čvrsto vjerovao da ga Isus može ozdraviti te je usprkos ljudi koji su ga uštkivali i sputavali došao do Isusa i

zadobio ozdravljenje. Ozdravljenje slijepca ovisilo je dakle o vjeri pojedinca i Isusu koji je čuo vapaj potrebnog.

Evandjelje nad kojim želimo danas razmatrati proširuje temu ozdravljenja i govori kako se oprostjenje grijeha i ozdravljenje može zadobiti po vjeri i zalaganju drugih, a ne samo pojedinca koji je u potrebi. Želimo stoga učiti od „četvorice“ koji su se svim snagama zauzeli oko svog bolesnika kako bi ga približili Isusu. Oni nas potiču da nanovo otkrijemo pomalo zaboravljenu krepost **solidarnosti**. Solidarnost je drugo ime za ljubav prema bližnjemu. U svijetu naglašene individualnosti i egoistične okrenutosti prema samima sebi, nerijetko zaboravljamo da pored nas žive osobe potrebne naše blizine i pomoći. Djevojke iz jedne zagrebačke župe nedavno su ispričale kako se njihova stara susjeda pokušala ubiti skokom s balkona. Kada su je od te namjere uspjeli odgovoriti rekla je da je to željela učiniti zato što je sama, zato što se osjeća zaboravljenom i što joj više nitko ne dolazi u posjet. Ova bolno istinita priča ocrtava sliku našega egoističkog društva.

Solidarnost „četvorice“ bila je, međutim, povezana s velikom vjerom da Isus može ozdraviti njihova prijatelja. Oni znaju da sami ne mogu ništa učiniti osim približiti njihova uzetoga prijatelja Isusu. Zbog toga su oni slika Crkve. Crkva je mjesto spasenja, ali spašava jedino Isus. Crkva ujedno želi pomoći ljudima da dođu bliže Isusu, da uklone eventualne zapreke koje prječe osoban susret s Gospodinom.

Zanimljivo je da evanđelist Marko ne spominje imena četvorice prijatelja. Kao da mu nije važno tko su oni, nego ono što oni čine. U tom smislu evanđelist i nama poručuje da naša kršćanska zauzetost za druge nikada ne smije biti zbog toga da mi budemo slavljani i hvaljeni, već da činimo dobro zbog toga što je to jedini ispravan put, a ne zbog sebe. Sjetimo se kako je sv. Pavao obrazlagao svoje kršćansko djelovanje: „*Sluga sam beskoristan učinio sam ono što sam trebao učiniti.*“

Druga zanimljivost jest upornost pa čak i tvrdoglavost „četvorice“ da pošto poto svoga prijatelja donesu Isus. Kuća u kojoj je bio Isus vjerojatno je pripadala Šimunu Petru i bila je ispunjena mnoštvom ljudi koji željeli biti blizu Isusu. Čudno je kako nisu napravili mjesta za uzetog čovjeka. Možda je to zbog pogrešnog teološkog tumačenja bolesti kako posljedice grijeha i odvojenosti od Boga. Mnogi su vjerojatno u sebi mislili kako je uzeti nešto veliko u životu sagriješio i zbog toga sada zasluženo trpi od teške bolesti. A možda jednostavno nisu imali solidarnosti za druge. Uživali su u činjenici da su uspjeli ući u kuću i rezervirati dobro mjesto, a za druge ih nije bilo briga. No, „četvorica“ su mislila drugačije. Oni su sigurno prvo pokušali ući na vrata, ali kada ih nisu pustili oni traže druga rješenja. Ljubav uvijek pronalazi put. Odlučuju

se popeti na krov. Trebamo zamisliti palestinsku kuću jednokatnicu čiji je ravan krov napravljen od drva i nabijene zemlje. Na taj krov se nije bilo toliko teško popeti, ali je ipak trebalo puno spretnosti pa čak i rizika da se uzetoga konopima spusti pred Isusa.

Ovakav postupak četvorice prijatelja govori nam kako nikada ne bismo trebali odustajati i uvijek tražiti nove putove kada je riječ o činjenju dobra. Božji ljudi prepoznaju se po originalnosti i kreativnosti koja proizlazi iz nadahnuća Duha Svetoga.

Četvorka je sigurno ostala iznenađena Isusovim postupkom. Oni su očekivali ozdravljenje, vjerovali su u veliko čudo. No, Isus ne postupa po njihovim očekivanjima. On zna da za čovjeka ima nešto važnije od tjelesnog zdravlja, a to je zdravlje duše. Stoga govori: „*Sinko! Otpuštaju ti se grijesi.*“ Tim riječima unosi pomutnju među čitavim slušateljstvom, a posebno među farizejima. Evanđelist Marko ovime jasno želi izreći istinu da Isus nije samo čudotvorac i prorok, već sam Bog koji ima vlas opraštati grijeha. Tek nakon oprosta grijeha slijedi ozdravljenje.

Četvorici prijatelja ovo je zasigurno bila jedna dobra duhovna poduka. Njihove želje su ostvarene, ali na drugačiji način nego što su oni mislili. Isus je znao što je važnije za njihova prijatelja. I mi smo često poput četvorice prijatelja koji molimo za druge, ali nerijetko imamo svoje planove s njima. Želimo da se naši planovi ostvare u njihovim životima. Time zaboravljamo da Bog zna što je najbolje za svakog čovjeka.

Na kraju uzeti čovjek ustaje, uzima svoju postelju i ozdravljen izlazi iz kuće u koju uzet nije mogao ući. To je snažna slika koja govori o novosti života s Bogom. Život s Bogom nam pomaže da uzmemo u ruke naše uzetosti i hrabro koračamo ususret životu.

Možemo na kraju nabrojati najvažnije oznake ovoga evanđelja:

- Isus je vidjevši vjeru četvorice ozdravio uzetoga. Vjera drugih (vjera Crkve) itekako može pomoći drugima u njihovom putu do Boga.
- Četvorici prijatelja se ne spominju imena. Oni kao da žele ostati anonimni jer ne traže svoju savu, već dobro njihova bolesnog prijatelja.
- Na putu do Isusa imaju mnoštvo zapreka, ali su ustrajni i na kraju pronalaze put. Ovdje je naglasak na ustrajnosti i hrabrosti na putu činjenja dobra.
- Četvorica prijatelja nam pokazuje kako je najveći pastoralni zadatak naši zajednica da približe ljude Isusu. Ponekad su različiti motivi zašto netko želi doći u npr. zajednicu mladih: druženje, sport, pjevanje, upoznavanje novih ljudi... Svi ti motivi mogu biti put da se mladi postupno približe Bogu.

- Četvorica su vjerojatno mislili kako će Isus odmah ozdraviti uzetog prijatelja, ali on mu je prvo oprostio grijeh. To nam govori da naše želje za druge ne trebamo apsolutizirati. Bog najbolje zna što je drugima potrebno i važno je da toga budemo svjesni.

Rad u grupama

Ciljevi:

- Na temelju evanđeoskog ulomka potaknuti mlade na razmišljanje o kreposti solidarnosti i bratskog zauzimanja za druge.
- Potaknuti na konkretno kršćansko zalaganje.

Materijali:

- za svaku skupinu napraviti primjerak „Priče o četvorici“ na A4 papiru (velika slova i u boji) ili se to može ubaciti u skriptu (vidi dodatak na zadnjoj strani)
- za plakat: hamer, razne novine, ljepilo, škare

Motivacija: Priča o četvorici

Postoji priča o četvorici po imenu **Svatko**, **Netko**, **Bilotko** i **Nitko**. Trebalo je obaviti neki važni posao i **Svatko** je mislio da će ga **Netko** uraditi. **Bilotko** je to mogao učiniti, a **Nitko** nije htio. **Netko** se zbog toga naljutio jer je to bio posao za **Svakoga**. **Svatko** je opet mislio da bi ga **Bilotko** mogao obaviti, no **Nitko** nije shvatio da ga **Netko** ne želi obaviti. Na kraju je **Svatko** krivio **Nekoga** jer **Nitko** nije učinio ono što je mogao napraviti **Bilotko**.

Animator pročita priču i potakne sudionike da kažu što misle da je poruka ove priče (krenuti od sebe, angažirati se, zauzeti se za opće dobro...). Četvorica iz ove priče potpuno su drugačija od četvorice iz evanđelja koje smo čuli u katehezi. I nama se vjerojatno često događa da propustimo učiniti nešto dobro jer se podrazumijeva da će to učiniti netko drugi (npr. mama će oprati suđe, netko drugi iz skupine će urediti sjenicu ili donijeti sok...).

Zatim animator govori o tri tipična stava koje mladi najčešće zauzimaju kad se radi o zalaganju u društvu, a koji su suprotni kršćanskom stavu:

1. MEDIOKRITET – to je stav koji mnogi mladi najradije prihvaćaju, a iz označava osrednjost. Mnogi jednostavno prihvaćaju situaciju onakva kakva jest, slegnu ramenima i govore da se tu ništa ne može učiniti.
2. POVLAČENJE – ovo je stav koji govori da se najbolje povući i ne truditi. Doista mladi se često povlače u neke svoje svjetove koji su daleko od stvarnosti. To se osobito vidi kod mladih koji su skloni konzumiranju droge ili alkohola (sjetimo se mladih koji u „parkiću“ frču „đoju“ i baš ih briga za sve)
3. DESTRUKTIVNOST – ovo je stav koji potiče na agresivnost. Pošto se ništa ne mijenja treba sve uništiti pa početi graditi ispočetka. Nažalost sve više je mladih koji se pokušavaju ostvariti preko destruktivnog ponašanja (primjer navijača koji tučnjavom žele „pomoći“ svom klubu). To se osobito vidi u porastu nasilja, u tučnjavama na stadionima, u netrpeljivosti prema onima koji su drugačiji, u preziranju bilo kakvog autoriteta.

Zatim se može razviti diskusija na temelju ovih stavova i pokušati dati odgovor koji bi stav trebao imati jedan mladi kršćanin. Nakon diskusije slijedi praktični zadatak

Zadatak:

1.) Kroz izradu plakata (od novina, časopisa, različitih slova) prikažite na koji način mi mladi možemo biti solidarni? Mladi prstima trgaju različite naslove, slike, rečenice iz novina i časopisa i izrađuju plakat koji govori o kršćanskom zalaganju u svijetu i kreposti solidarnosti. Ukoliko ostane vremena plakati se kratko mogu prezentirati drugim grupama i objasniti njihovo značenje.

2.) Na temelju plakata napišite molitvu vjernika.

Plakati se na sv. misi mogu uključiti u prinos darova kao znak zalaganja i želje mladih da osobe u potrebi (koje su prikazali kroz plakat) poput četvorice iz evanđelja donesu Isusu i za njih mole. To se može napraviti tako da iz svake skupine sudjeluje četvero mladih: dvoje prinose plakat, jedan tumači plakat i jedan čita molitvu.

Radni list: priča

Postoji priča o četvorici po imenu **Svatko**, **Netko**, **Bilotko** i **Nitko**. Trebalo je obaviti neki važni posao i **Svatko** je mislio da će ga **Netko** uraditi. **Bilotko** je to mogao učiniti, a **Nitko** nije htio. **Netko** se zbog toga naljutio jer je to bio posao za **Svakoga**. **Svatko** je opet mislio da bi ga **Bilotko** mogao obaviti, no **Nitko** nije shvatio da ga **Netko** ne želi obaviti. Na kraju je **Svatko** krivio **Nekoga** jer **Nitko** nije učinio ono što je mogao napraviti **Bilotko**.